

Sormayın

– Şükran Aydođan · 30 Kasım 2012

Duvarlara sorma suskunluđumu
Sırdır söylemezler
Bir kapı kapanır üzerime
İçerde kim var bilmezler
Ben hep böyle karşılarım geceleri
Yalnız ve mahzun
Teker teker açarım hatıralarımı
Ne perdeler ne masa
Görmezler

Eşyalar aşınadır hırçınlığıma
Lamba haddini bilir
Elim uzanmadıkça düğmeye
Gölgeler çekilmezler
Siz garip deyin ben tuhaf
Öyle biriyim işte
Yalan yanlış dedikodular uydurun
Hatta rivayetler

Umurunda deđil gönlümün
Ruhum alışkın kendi sükûnetine
Tüm sesleri attım ışıklı caddelere
Benim sokağıma gelemeler
Ağrılarımlı sancılarımlı
Hüznüm hüsrancımlı
Hepsi benim
Sormayın doktorlara
Çaresini bulamazlar.

Ş.AYDOĐAN / GÜLCENAZ